

DRAAGVLAK

Voor u ligt een bijzonder themanummer van het Natuurhistorisch Maandblad, het toonaangevende tijdschrift op het gebied van de natuurlijke historie van Limburg. Hoewel themanummers niet ongebruikelijk zijn, betreft deze aflevering een wel heel bijzonder onderwerp: het project Vivat Mosasaurus.

Dit door het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg geëntameerd project beoogt in zekere zin "de kroon op het werk" te zijn bij de modernisering van de exposities van het Natuurhistorisch Museum Maastricht. Door de modernisering wordt nu op een eigentijdse manier omgegaan met het verleden en heden van de natuur in Zuid-Limburg en met het culturele erfgoed dat door tallozen die zich hiermee bezig hebben gehouden, bijeen is gebracht.

Bij het project Vivat Mosasaurus gaat het, naast de presentatie van een van de beroemdste fossielen uit de geschiedenis, om de realisatie van een kunstwerk van hoge kwaliteit, dat geheel past bij Maastricht, zowel voor wat betreft het onderwerp, de locatie als de kunstenaar.

Het onderwerp is de wereldberoemde Mosasaurus, die zo'n 65 miljoen jaar geleden rondzwom in de zee die onze omgeving toen overspoelde. Dat de Mosasaurus aanzienlijk heeft bijgedragen aan de naambekendheid van Maastricht, blijkt uit de bijdrage van De Graaf en Rompen. Tussen de regels door wordt nog eens geïllustreerd hoe het onderzoek aan het (in de achttiende eeuw wereldwijd nog als "het grote fossiele dier van Maastricht" te boek staande) fossiel uit de Maastrichtse bodem heeft bijgedragen aan de ontwikkeling van ons huidige wereldbeeld. Dit artikel is tevens het eerste tastbare produkt van de onlangs gestarte langdurige samenwerking met de Faculteit Cultuurwetenschappen van de Rijksuniversiteit Limburg, een samenwerking die het brede maatschappelijk draagvlak van het museum illustreert.

De auteurs geven ook aan wat de rol is geweest van de Maastrichtse onderzoekers uit de achttiende eeuw en hoe vooral chirurgijn Hoffmann vanaf het begin gelijk had: we hebben te maken met een reptiel-achtig dier. In de bijdrage van de directeur van het Centraal Bureau voor de Genealogie, dr. A.J. Lever, worden de schijnwerpers geheel gericht op de Maastrichtse stadschirurgijn Hoffmann. Gezien de rol die Hoffmann speelde in het Maastricht van de achttiende eeuw ondersteun ik de wens van de heer Lever om in Maastricht toch tenminste een straat naar Hoffmann te vernoemen volledig. Ik zal de suggestie dan ook doorgeven aan de gemeentelijke straatnamencommissie. Mogelijk dat naast Hoffmann dan ook Drouin, Godding, vader en zoon Camper, Faujas de Saint Fond, Pasteur en Cuvier vernoemd kunnen worden: zij allen speelden een belangrijke rol in het onderzoek en in de naambekendheid van de stad Maastricht.

In de bijdrage van Jagt, Kuypers en Peeters wordt voor wat mij betreft eens te meer geïllustreerd hoe uitgebreid ook het wetenschappelijk draagvlak van het museum momenteel is. Zo is de heer Jagt in het museum werkzaam in een door de Stichting Geologisch, Oceanografisch en Atmosferisch Onderzoek gefinancierd meerjarig onderzoek aan de collecties uit het Krijt. De tweede auteur behoort tot de top van de amateur-onderzoekers waarmee het museum zich weet te omringen.

Het maatschappelijk brede draagvlak blijkt ook uit de bijzondere wijze van financiering van het project. Naast bijdragen uit verschillende fondsen (waaronder de Stichting Edmond Hustinx en een fonds voor beeldende kunsten van de gemeente Maastricht) zetten de leden van Ronde Tafel 174 in Maastricht en de leden van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg zich, ieder op hun eigen wijze, in om het project mogelijk te maken. Een bijzonder project, zoals ook blijkt uit de uitgebreide beschrijving van de heer De Grood. In zijn bijdrage blijkt ook waarom en op welke wijze de kunstenaar Gèr Boosten bij het project is betrokken.

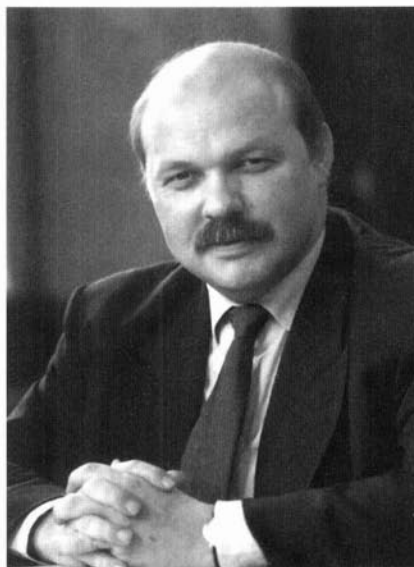
De belangrijkste "bladzijden" in dit Maandblad zijn ongetwijfeld de kleine bestelkaarten voor de bijzondere etsen van Boosten, die uitsluitend door leden van het Genootschap kunnen worden gekocht. Dát maakt deze actie zo bijzonder; een actie uitsluitend voor en door leden van het Natuurhistorisch Genootschap. Maar niets staat anderen in de weg óók lid te worden van het Genootschap: het draagvlak voor het project Vivat Mosasaurus wordt er nog groter door.

Het beoogde kunstwerk is als het ware "het bedje dat gespreid wordt" voor de in 1770 gevonden Mosasaurus-schedel die nu (nog) in Parijs ligt.

Wellicht kan de realisatie van dit kunstwerk bijdragen aan de pogingen die momenteel op zowel diplomatiek als bestuurlijk niveau worden ondernomen om het originele kakement van de Parijse Mosasaurus weer naar Maastricht te halen. In de pogingen die ik zelf in het werk stel, speelt het project Vivat Mosasaurus in ieder geval een nadrukkelijke rol.

Ik spreek hierbij de hoop en verwachting uit dat het ons allen lukt om het project binnenkort af te ronden, wellicht met een positief bericht uit Parijs: Vivat Mosasaurus.

Raymond Leenders
Wethouder Cultuur

(Foto: Fotografie Gemeente Maastricht.
P.H.J. Quaedeflieg en P.J.M. Rutten)

Viakverdeling van de plafondschildering in het
Natuurhistorisch Museum Maastricht.
Schets in gouache, december 1994.